Pregaria.cat

Entrada

Pregària i amor

Per pregaria.cat el dg., 30/11/2003 - 09:00

Quan dediquem un temps a la pregària posem en joc molts elements personals: el cos i la seva postura, la memòria i els seu records, la ment i llurs pensaments...etc. Tot troba sentit i gaudeix d'importància per tal d'acollir a Déu present en nosaltres. Aprendre a estar-hi, respirar correctament, asserenar l'esperit, tenir a la vista potser una icona, una imatge, encendre una llàntia...

.... i el més fonamental radica en el nostre cor i els seus sentiments. És el gran motor de l'existència, és la causa dels grans encerts i desencerts, és el que es mou quan descobrim l'amor. Com tenim el cor tindrem la vida.

La pregària té molt a veure amb la formació del cor. La relació amb Déu ens modela, ens configura des de dintre amb Jesús. Va construint un conjunt de sentiments, de valors i d'intencions que poden esdevenir com una morada interna. Així com quan tractem una persona de pau, fàcilment ens pacifiquem, o quan tractem una persona intel·ligent sembla que descobrim coses noves... quan tractem amb Déu, que és Amor, ens encomana amor.

La pregària per si mateixa com a relació que és, pas a pas, porta a una certa unió amb Ell.

Unió personal: estimació silenciosa.
Unió de projecte: Regne de Déu.
Unió de vitalitat: dinamisme espiritual.
Unió de camí: complicitat.

I si avui no tens temps per a una pregària llarga, o menys curta, qui et priva de mirar cap a dintre i trobar aquesta complicitat entre Ell que t'habita i tu que l'estimes, encara que sigui amb defectes?.

Som-hi, doncs !.